मृतिबन्धनिवेदिनी फिफ
हूहू चात्महिता शिवा स्वरे ॥ १२ ॥
शान्ता त्ववर्णात्परमौ रुवन्ती
टाटामुदीर्णामिति वाश्यमाना।
टेटे च पूर्वं परतश्च थेथे
तस्याः स्वतुष्टिप्रभवं रुतं तत् ॥ १३ ॥
उच्चैर्घोरं वर्णमुच्चार्य पूर्वं
पश्चात्क्रोशेत्क्रोष्टुकस्यानुरूपम्।
या सा क्षेमं प्राह वित्तस्य चाप्तिं
संयोगं वा प्रोषितेन प्रियेण ॥ १४ ॥

इति सर्वशाकुने शिवारुतं नाम पञ्चमोऽध्यायः।

इति श्रीवराहमिहिरकृतौ बृहत्संहितायां नवतितमोऽध्यायः ॥ * ॥

सीमागता वन्यमृगा रुवन्तः
स्थिता व्रजन्तोऽथ समापतन्तः।
सम्प्रत्यतीतैष्यभयानि दीप्ताः
कुर्वन्ति शून्यं परितो भ्रमन्तः ॥ १ ॥
ते ग्राम्यसत्त्वैरनुवाश्यमाना
भयाय रोधाय भवन्ति वन्यैः।
द्वाभ्यामपि प्रत्यनुवाशितास्ते
वन्दिग्रहायैव मृगा भवन्ति ॥ २ ॥